

heden en god måde at foretage registrering på og langt bedre end den måde, som SF foreslår.

Lad mig også minde om, at det ikke er længe siden, vi her i Folketinget havde en debat om en statistik om udlændinges kriminalitet. Og jeg husker tydeligt, hvorledes SF's ordfører og Enhedslistens ordfører var ved at falde over hinanden for at komme først til talerstolen og kritisere den pågældende rapport for, at der kun var tale om sigtelser, idet der jo ikke var nogen domsafgørelser. Så man kunne slet ikke bruge den statistik til noget som helst, for der var jo ikke afsagt nogen dom, så man kunne ikke engang vide, om det var rigtig!

Således var holdningen til en statistik på det tidspunkt. Nu foreslår SF, at der oprettes et nyt register, der kun bygger på mistanke, endda kun en mistanke, som ligger hos offeret. Mere løst kan det vist ikke blive. Forslaget fra SF er endda udformet på en sådan måde, at politiet har direkte pligt til at optage anmeldelse, hvis den forurettede siger de magiske ord: Der var tale om racisme.

Forslaget er udformet på en sådan måde, at politiet slet ikke skal sætte spørgsmålstegn ved rigtigheden, men blot sætte sig til skrivemaskinen og begynde at skrive, hvad anmelderen ønsker at der skal skrives på papiret. Det strider, så vidt jeg kan tolke det, mod retsplejelovens bestemmelser om politiets arbejde, og her skal jeg specielt fremhæve § 108 og §§ 742 og 744.

Der er jo reelt tale om, at SF med dette forslag kritiserer politiet for ikke at være i stand til at vurdere sagerne. Det er ikke Fremskridtspartiets opfattelse. Fremskridtspartiet har stor tillid til det danske politi.

I forslaget er der listet en række eksempler på situationer, som efter forslagsstillernes opfattelse burde med i et eventuelt register. Her nævnes også situationer, hvor det er en udlænding, der optræder racistisk over for en anden udlænding, hvilket jo også forekommer, og det er rimeligt nok, at forslagsstillerne har taget det med.

En del af de nævnte eksempler er lidt tvivlsomme, men jeg dog enig i de to sidstnævnte eksempler, nemlig eksemplerne med racistisk begrundede chikanerier mod forretningsdrivende. Her husker vi jo sikkert alle eksemplet med grillbaren i Husum, der var udsat for nogle temmelig ubehagelige racistiske overgreb. Den slags skal der selvfølgelig gribes ind over for.

Fremskridtspartiet tror bare ikke på, at et sådant landsdækkende register vil ændre på noget som helst. Det, der skal til, er, at lovgiv-

ningen bliver indrettet på en konsekvent måde, så alle kan forholde sig til loven og acceptere den, her specielt udlændingeloven. Hvis de fremmede er her i landet på vilkår, som vi alle kan være enige om, vil der ikke være noget grundlag, og der vil ikke være nogen, som vil have noget imod de fremmede eller være nervøse for fremtiden.

Forslaget kan med andre ord ikke modtage Fremskridtspartiets støtte. Vi ønsker at stemme imod det, når vi når så langt – hvis forslaget når så langt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at understrege, at der i forslaget ikke står noget om udtalelser. Folk kan få lov til at udtale, stort set hvad de vil – også om hr. Tom Behnke. Det, der er tale om her, er chikaner, trusler, hærværk og overfald. Og hvad vil mener, kan man jo se af eksemplerne, hvor der er tale om overfald og om telefontrusler, chikanerier og hærværk. Det er den slags ting – altså ting, der bliver anmeldt til politiet – forslaget omfatter, og ikke, at hr. Tom Behnke diskuterer med en eller anden om, hvem der er mest eller mindst intelligent.

Og politiet må selvfølgelig spørge alt det, politiet har lyst til, og de må selvfølgelig diskutere alt det, de vil, men hvis den pågældende person fastholder, at han eller hun mener, at der er tale om et racistisk overfald, så skal det bare noteres ned, fordi det er vigtigt at have et overblik over, i hvor stort omfang folk føler, at de bliver overfaldet eller chikaneret af racistiske grunde. For det er selvfølgelig i sig selv et problem, som man må forholde sig til.

Der er jo et område, hvor man kan sige, at der er en parallel: Jeg går ud fra, at der eksisterer en statistik over uopklarede voldtægtsforbrydelser, altså forbrydelser, hvor kvinder meddeler, at de føler sig udsat for voldtægt, men hvor man ikke kan finde voldtægtsforbryderen. En sådan statistik findes vel, og jeg er da sikker på, at hvis man undersøgte den, ville der også være eksempler på, at nogle af dem, som påstod sig voldtaget, i virkeligheden ikke var blevet voldtaget, men frivilligt havde indledt et samleje med den pågældende person. Det er da muligt, at man kan finde eksempler på det, men det ændrer jo ikke ved, at en sådan statistik alligevel kan være relevant for at få et overblik over et problem.